

132520 - Müslümanların beldelerinde yabancıları öldürmenin hükmü

Soru

Müslümanların beldelerinde meydana gelen olaylarda yabancıları öldürmek için hedef alan ve aynı zamanda Müslümanlardan da birkaçının ölümüne ve bazı binaların ve kurumların yıkılmasına sebep olan eylemler için görüşünüz nedir? Bunu uygulayanların dediği gibi bu bir cihad mıdır?

Detaylı cevap

Bütün övgüler

Allah'adır.

Birincisi:

İslam ülkelerinde

meydana gelen bu olaylar söylediğin gibi yabancıları hedef alan eylemlerdir. Cihad değildir. Bilakis fesat ve ifsat, yıkım

ve saptırma olarak tanımlanır. Bu onları işleyenlerin

cehaletine ve taşkınlıklarına delalettir. Çünkü

yabancılar İslam ülkelerinde güvende olması gerekir. Onlar oraya

ancak izin alarak gelmişlerdir. Öldürmeyi bir tarafa bırakın

da onları gasp etmek ve vurmak gibi saldırılar dahi caiz

değildir. Kanları ve malları koruma altına

alınmıştır. Onlara sataşan büyük bir tehlike

içindedir. Buhari'nin (3166) hadiste rivayet ettiği gibi: Abdullah bin

Amr(r.a.) dan Peygamber-sallallahu aleyhi ve selem-şöyle buyurdu:

“Kim antlaşmalı birini kasıtlı olarak öldürürse

cennet'in kokusunu alamaz. Onun kokusu kırk yıllık yolculuktan

sonra kokusu alınır.”

Bu durum güven altına
alınan, antlaşma yapılan ve zimmîleri kapsamaktadır.

“Fethul-Bari” de Hafız

İbn-i Hacer-rahimehu Allah- şunu belirtir: bununla kast edilen: ister
cizye antlaşması ile ister otorite tarafından imzalanan bir
antlaşma veya bir Müslüman tarafından himaye edilsin Müslümanlarla
antlaşma içerisinde olanları kapsar.” Bitti.

Onun -rahimehu Allah-

şu sözünde: “ev amanun min muslimin” bu emanın bir yönetici
veya devlet tarafından olması şartı olmadığı
fakihlerce bilindiğine işaret etmektedir. Bilakis bu halktan bir
Müslüman tarafından da verilmesi caizdir. Onlara işaret edilen bu
yabancılar devletin kendilerine verdiği güvenle ve yine çoğu
durumlarda Müslümanlardan birinin güvencesiyle Müslümanların beldelerine
giriyorlar. Gerçekte bizimle savaş halinde olsalar bile onlara
karışmak caiz olmaz.

Buhari (3171) ve

Muslim(336) hadislerinde Ummü Hani Bintu Ebu Talib(r.a.) anlattı: Allah
Resulüne -sallallahu aleyhi ve selem- Fetih yılı gittim. Onu banyo
yapıyordu ve kızı Fatıma da onu perdeliyordu. Ona selam
verdim. Sordu: Bu kim? dedim ki, ben Ebu Talib’in kızı Ummü Hani’yim.
Ummü Hani hoş geldiniz. Yıkanması bitince bir tek giysiye
dolanmış olarak sekiz rekât namaz kıldıktan sonra dedim ki:
ey Allah’ın Peygamberi! Annemin oğlu benim himaye ettiğim Fulan
bin Hubeyre diye bir adamı öldürdüğünü iddia ediyor bana. Allah
Resulü -sallallahu aleyhi ve selem- şöyle buyurdu: senin himaye
ettiğini biz de himaye etmişizdir ya Ummü Hani!”

İbn-i Qudame- Rahimehu

Allah- şunu belirtti: “bizden bir erkek, bir kadın ve bir köle kim onlardan birini koruma altına almışsa onu korumak caizdir.”

Bunun tümünde: savaş

ehline verilen bir himaye onların öldürülmesini, mallarına ve ırzlarına saldırılmasını

yasaklamıştır. Erkek veya kadın, hür veya köle olsun

akil-baliğ olan her Müslüman için böyle bir seçimi vardır.

İlim ehlinden çokları ve es-Sevri, el-Evzai, İshak ve

İbn-il-Qasim böyle fetva vermişlerdir. Bitti. el-Muğni'nin

(195/9)

İkincisi:

Eğer koruma

altına alınan veya antlaşma yapılan kimse sözünde

durmadı ise Müslümanlardan hiç birinin onu öldürmesi caiz olmaz.

Bunun üzerine birçok fesat bina edilebilir. Peygamber-sallallahu aleyhi ve

selem- münafıkların başı olan Abdullah bin Ubey bin

Selul'ü, Muhammed ashabını öldürüyor denilmesi korkusundan

öldürmesini erteledi. Müslümanlardan hiç biri mürted oldu veya himayesi

ortadan katlı diye onları öldüremez. Az önce

belirttiğimiz açıklama yeterlidir. Bu tutum İslam ailesini

birçok bela ve kötülüklerle karşı karşıya getirdi.

Davet ve davetçilerin alanını sınırladı.

İslam'ın ve ehlinin tablosunu karalamak için fesatçılar bunu

nasıl kullandılar.

Üçüncüsü:

Masum Müslümanların ölümüne sebep olmaya gelince, bu büyük bir günah ve azim bir cinayettir. Çünkü (dünyanın zevali bir Müslüman kişinin öldürülmesinden Allah için daha ehvendir.) Allah Peygamberi-sallallahu aleyhi ve selem-böyle buyurdu. Et-Tirmizi(1395)te, en-Nesai(3987)de, İbn-i Maceh(2619)da Abdullah bin Amr hadisini rivayet ettiler. Elbani ise Sahihut-Tirmizi’de bunun sahih olduğunu belirtti.

Kim de şehid olmak amacıyla intihar saldırısı düzenlediğini söylüyorsa bu sözü Kabul edilemez. Bu onların cehaletine ve zulmüne delildir. Kanı helal olan ve tek başına olan bir kâfirin öldürülmesini az önce belirttiğimiz kötülüklerden dolayı biz yasaklıyoruz. Kanı helal olmayan başka birini öldürmenin durumu nasıl olur?

Buradan da ortaya çıkan onların biri birine girmiş karanlıklarda olanların eylemi olduğudur. Bunun da kaynağı cehalet, acelecilik ve işlerimizi onlara bıraktığımız ve onlara sorduğumuz ilim ehline başvurmamalarıdır. İlim ehlinden sözleri sened olanlar bu tür eylemleri ve cinayetleri aslında haram veya onun üzerine kurulacak kötülük ve mefasid olmasından dolayı yasaklanmasına karar vermişlerdir.

Her kişi Allah’tan sakınmalıdır. Müslümanın zimmetinde olanı öldürmenin ve kanı haram olanı akıtmanın İslam ailesine getireceği kötülükten çokça sakınması gerekir.

Herkesi Allah sevdiği ve razı olduğu durumlara başarılı kılsın.

Allah her şeyi en iyi bilendir.